

“És interessant de fer que l'autodestrucció sigui la via de l'autoconeixement”

Llorenç Capdevila (Alpicat, Segrià, 1969), autor de diverses novel·les de gènere històric, publica a Proa *Sota la pell*, una novel·la negra.

—La contracoberta diu que és una novel·la negra i d'introspecció psicològica. Ho és sempre, no?

—Sí. Em vaig fer, com a lector, amb “La Cua de Palla” i “La Negra” de la Magrana, els anys 80. Amb la de denúncia i crítica social, la nord-americana que neix els anys 20 als Estats Units —no tant la de misteri—, i aquesta sempre inclou el reflex psicològic dels personatges.

—Té cap rellevància especial el fet que al protagonista l'acabin de deixar i, per tant, s'enfronti amb la seva solitud, o és només una excusa perquè s'interessi per la prostituta?

—Bàsicament, és un fet circumstancial perquè volia situar el personatge en una mena d'infern particular i aquest infern havia de ser un infern del qual pogués sortir. A més és un escriptor que es troba en una crisi creativa i tot plegat el fa caure en el fons d'un pou. És l'excusa circumstancial perquè després pugui avançar la trama i accedeixi a la història nuclear, que és la investigació de la mort de la prostituta, que no hauria conegut si no hagués passat per aquesta crisi particular.

—De fet no voleu que el lector s'encomani de l'angoixa del personatge. La trama, l'acció, ho impedeix.

—No és l'objectiu, no. L'angoixa del personatge hi és, he mirat de fer-la versemblant però la idea no és pas d'aprofundir-hi. La novel·la pretén més insinuar que no pas desenvolupar un gran desplegament psicològic del personatge. Amb això no vull dir que la novel·la sigui trama i prou. Els personatges hi són i la seva psicologia, també. El retrat psicològic no podia alentir el ritme de la novel·la. Això m'ha costat un esforç per a trobar l'estil i el to narratiu.

—El ritme és constant, no hi ha pauses.

—No m'agrada avorrir el lector. M'agrada que en una novel·la passin coses. M'agrada també com a lector. Em demanava un ritme que no decaigués. No trepidant, perquè no penso que ho sigui, però sí constant.

—Us agradaria haver-la publicada a “La Cua de Palla” o a “La Negra”?

DANI CODINA

Llorenç Capdevila publica *Sota la pell*, novel·la de sèrie negra i d'introspecció psicològica, a Proa.

—M'hauria fet il·lusió, des del punt de vista sentimental. Les col·leccions formen part de la meua mitologia literària. Però, deixant de banda això, estic molt content a Proa.

—Però si haguessin existit encara les col·leccions, o una altra de sèrie negra, on l'hauríeu publicada?

—En una de genèrica, perquè més enllà que es pugui etiquetar de *negra*, és moltes més coses i en una col·lecció de sèrie negra podria restar lectors amb els quals voldria estar obert.

—El protagonista cau en un estat de crisi sentimental i laboral. Gairebé el poseu al davant del buit existencial. Fins i tot es parla de la idea del suïcidi. És el reflex de la fragilitat de l'home d'avui i de la fragilitat de les relacions personals i professionals?

—Sí. Penso que el Pau Perellós intenta reflectir una mica això, aquest viure difícil a la societat d'avui. Es troba en una situació una mica extrema, en un moment

delicat, i estic segur que molta gent pot sentir-s'hi identificat. D'una altra banda, també, literàriament, és sempre molt interessant de fer que un cert procés d'autodestrucció, d'autodegradació, tot i ser poc accentuat, sigui la via per a arribar a l'autoconeixement. El nihilisme l'ajuda a sortir del pou. Primer el fa caure al pou però després l'ajuda a sortir-ne.

—Pau Perellós narra la seva història, però la vida de la prostituta té una veu exterior. Literàriament, però, són veus molt semblants, encara que la primera sigui personal i l'altra, no. Ho feu perquè el lector vegi quan canvieu d'història?

—No, no hi ha gaire diferències, les mínimes per separar les dues històries atès que es van alternant al llarg de la novel·la. També canvia el temps verbal. La història d'ell és en passat i la d'ella, en present. La part d'ella l'entenc més lírica, sense ser poètica, per a no afeblir el llenguatge contundent de tota la novel·la.

—Per què heu esperat tant a fer una novel·la negra? Per por?

—Diguem que per escriure una novel·la contemporània i sentir-m'hi segur, he hagut d'escriure molta novel·la històrica

Lluís Bonada